

מסע הגרנטוראלי החזק השבוע לשלושה ימים של אתגר וחוויה ברחבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. במסע, שהוזנק מקדומים יוסיטיים במערת המכפלה, משתתפים כ-20 קבוצות ברכבים ישנים. [עמ' אחורי]

אמבולנס חדש לשומרון לזכר ההרוג בפיגוע

8

קפה

קציצות

6

ברשת

גלגל

4

מדרור המייסדים

רב משה גנץ
ר"מ בישיבת שעלבים

על הפרשה - וירא

לתקן עולם

שניצול בהם אנו מדינה של גיהנום". טורנוסרופוס שאל: "מפני מה אתם נמולים?" - ור' עקיבא השיב - שכל מה שנברא בעולם הזה צריך תיקון. טורנוסרופוס הגוי, די לו שיהיה כנה, שנאמר בו - "את האלהים התהלך גנץ". הוא אינו מתהלך לפני ה', אלא איתו. הוא מקבל את עולמו של הקב"ה כפי שהוא. אם יש עניים - שיהיו. אם יש ערלה - שתישאר. כי כך עשה ה'. די לו בציות. לפיכך, אין עליו אלא שבע מצוות, וכמעט כולן מצוות לא תעשה.

אבל אנחנו יודעים שריבוננו של עולם ברא עולם שאינו מתוקן כל צרכו, כי הוא מצפה

בתפילתו של אברהם אבינו על סדום ועמורה יש ביטויים חריפים, כמו: "חללה לך מצעות פדבר הנה", שיש בהם כעין התרסה כלפי מעלה. צריך להבין, איך מרשה אברהם לעצמו לשון כזאת כלפי ריבוננו של עולם? ולא עשה כך אפילו כשנצטווה לעקוד את יצחק, אף על פי שהצדיק הזה היה בוודאי גדול מהצדיקים שבסדום.

אלא רצון ה' הוא, שנהיה אנחנו "שותפיו" בתיקון העולם. התוכחו בעניין הזה טורנוסרופוס ור' עקיבא. טורנוסרופוס שאל - "אם אלקים אוהב עניים מפני מה אינו מפרנסם?" - ור' עקיבא ענה - "כדי

השבוע פורסם כי ראש הממשלה הורה להקפיא לפרק זמן לא ידוע את פינוי המאחז הבלתי-חוקי חאן אל אחמר שבגוש אדומים. ההחלטה הזאת משחקת לידיים של הרש"פ, אשר משקיעה זמן ומשאבים רבים להשתלט על שטחי C ועל נקודות אחיזה אסטרטגיות. דחיית פינוי או העתקתו למקום קרוב בגוש אדומים תהווה רוח גבית להקמת מאחזים בלתי-חוקיים פלסטיניים נוספים, הגברת הבניה וההשתלטות הפלסטינית בגוש אדומים ובשטחי C ופגיעה בריבונות מדינת ישראל. השבוע בישעמדה - עוצרים את ההשתלטות על שטחי C.

המשך בעמוד הבא <

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
17:15	18:31	18:28	17:30	18:30	18:30
17:34	18:32	18:30	17:32	18:30	18:33
17:24	18:31	18:33	17:27	18:30	18:33

זמני השבת

מומלץ לטייל איתו יחד עם המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

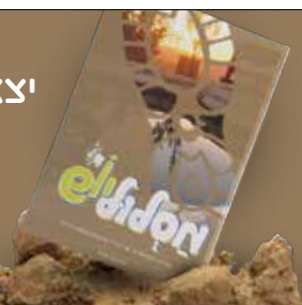
מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור
ישע

מדריך המסלולים של יהודה שומרון ובקעת הירדן

לצערנו, שמענו השבוע את הפרסום כי ראש הממשלה בנימין נתניהו מתכוון להקפיא את פינוי חאן אל-אחמר. בשנים האחרונות אנו עוקבים בדאגה אחר ניסיונות השתלטות פלסטינית על שטחי C, כולל הקמת מאחזים לא חוקיים, בניית מערכי חקלאות, פריצות דרכים ותשתיות, אשר חלקן נעשות במימון ממשלות זרות. ברש"פ הוקם משרד ממשלתי עם עשרות עובדים שמטרתו להגביר את ניסיונות התפיסה של שטחי C.

מהלך זה נועד לקעקע את הנוכחות הישראלית ביהודה שומרון ובקעת הירדן, לתפוס שטחים שולטים ולפגוע בהתפתחות ההתיישבות הישראלית במרחב. מדובר בשוד של נכסים אסטרטגיים לאור היום.

המאחז הבלתי-חוקי חאן אל-אחמר הוקם ללא אישור בשטח האסטרטגי E1 במטרה לייצר חייץ בתוך ההתיישבות הישראלית באזור ולתפוס שטחים שולטים על כביש 1 בין ירושלים לים-המלח.

לאחר שנים של מאבק, ניתנו כל האישורים הסטטוטוריים והמשפטיים הנדרשים המאפשרים את פינוי המידי. על פי עמדת המדינה יש להעביר את המאחז לאזור אבו-דיס ולא להשאירו במרחב גוש אדומים.

דחיית פינוי או העתקתו למקום קרוב בגוש אדומים תהווה רוח גבית להקמת מאחזים בלתי-חוקיים פלסטיניים נוספים, הגברת הבניה וההשתלטות הפלסטינית בגוש אדומים ובשטחי C ופגיעה בריבונות מדינת ישראל.

אסור שממשלה ימנית-לאומית תאפשר התרחשות זו. אנו קוראים לראש הממשלה ולשרי הממשלה לפנות את חאן אל-אחמר לאלתר.

הם כלי משחק בידי הרש"פ, ארגוני שמאל קיצוניים וממשלות אירופאיות אשר משתמשות בהם כדי להמשיך ולתפוס את השטח.

צווי פינוי רבים ניתנו למאחז הבלתי-חוקי. במשך יותר מעשר שנים מדינת ישראל דחתה שוב ושוב את פינוי חאן אל-אחמר והציעה לתושביו חלופות אחרות. החלופה שעומדת כעת על הפרק הוא שטח שנמצא מספר ק"מ מערבית למקום בו נמצא עכשיו המאחז, במקום שנקרא "ג'האלין מערב" באזור אבו-דיס בפריבר ירושלים. לפי ההסכם, אמורה כל משפחה לקבל חבילת פיצויים בגובה של כחצי מיליון ש"ח עבור כל אישה אשר נשואה לראש המשפחה.

כל אישה עתידה לקבל חלקת אדמה מוכנה לבנייה עם תנאים טובים יותר מכל מקום אחר ברש"פ: מים זורמים, תשתיות חשמל, בתי קבע ומוסדות ציבוריים כמו קופות חולים, מוסדות חינוך ועוד. הילדים יוכלו לגדול כמו שכל ילד בגילם במקום אחר יכול לגדול בשנת 2018.

השכונה מוכנה לחלוטין. כל החלקות מיושרות והתשתיות נמצאות במקומן. אך נציגי התושבים, בלחץ חזק של הרש"פ, החליטו ברגע האחרון לא להסכים לפשרה ולהתנגד למעבר ל"ג'האלין מערב". הם דחו למעשה את כל הפיצויים אשר המדינה הציעה להם ויצרו מצב בו ילדיהם ימשיכו לחיות בפחונים ובתשתיות שאינן מתאימות למאה ה-20.

בג'ץ נתן לתושבי המאחז להציע אפשרות אחרת, אך הם לא מצאו לנכון לעשות זאת. בחודש אוגוסט האחרון, לא נותרה לבית המשפט ברירה אלא לדחות את העתירות של תושבי המאחז ולאפשר למדינה לפנות אותו. "שרת הדין היא שאין עילה משפטית להתערב בהחלטתו של שר הביטחון לממש את צווי ההריסה שהוצאו למבנים הבלתי חוקיים שבחאן אל-אחמר", כתבו השופטים סולברג, וילנר וברון.

חאן אל-אחמר הוא מאחז לא חוקי שהוקם בשטח C, ולמעשה נמצא באדמות מדינה בתחום שיפוט ישובי גוש אדומים וחלקו בתחום הדרך של כביש 1. המאחז מורכב מכמה פחונים, אשר חלקם משמשים למגורים וחלקם משמשים כדיר לעיזים ולכבשים. במקום מתגוררים 3-4 משפחות בדואיות ומעט אנשים. מבנה אחד שונה מכל שאר המבנים הוא בית הספר שהוקם ביישוב על ידי ארגון "זכויות אדם" איטלקי במטרה להציג את המקום כחיוני לתלמידי האזור ולהקשות את הפינוי.

תושבי הכפר, בני שבט הג'הלין הבדואי, חיו עד לפני מספר שנים בנגב. לאחר מחלוקת שפרצה בתוך השבט, התפצל השבט לשניים וחלק מחבריו ברחו צפונה לאזור מעלה אדומים, שם הם נמצאים עד ימים אלו. הם מחליטים להתיישב בנקודה סמוכה מאוד לכביש הראשי, מה שמהווה סכנה גם לילדיהם וגם לנוסעים בכביש אשר לא פעם נזרקו לעברם אבנים, ולהתחבר באופן בלתי חוקי לרשת המים והחשמל של הרשות המקומית.

תושבי חאן אל-אחמר ידעו מהרגע הראשון שהם יושבים בשטח בצורה בלתי חוקית ועל כן לא ניתן יהיה לשבת שם לאורך זמן. אך לרש"פ, שהוקמה מספר שנים לאחר מכן, הייתה תוכנית אחרת. באוגוסט 2009 הכריז ראש הממשלה הפלסטיני סלאם פיארד על תכנית ליצירת מדינה פלסטינית. העיקרון השולט באותה תכנית היה להקים מדינה דה-פקטו, לא על ידי הסכמים שונים ומשא ומתן סבוך, אלא על ידי יצירת עובדות בשטח. גם בשטחי C.

הצורך בתפיסת שטחים אסטרטגיים ליצירת מדינה הוא ברור וחאן אל-אחמר נמצא באחד המקומות היותר חשובים בשטח שבו אמור להיווצר רצף טריטוריאלי על פי תכנית פיארד. כך יצא שהתושבים הבדואים של המאחז העניקו לרש"פ דריסת רגל חשובה מאוד באזור. כעת

סגנית השר ציפי חוטובלי וח"כ יהודה גלד בסיוור עם המטה הלאומי בליכוד ותנועת רגבים בחאן אל-אחמר, השבוע

מאינתנו שנפעל להשלמתו. עם ישראל, זכאים, וגם חייבים, לפעול עם א-ל, ולהיות שותפים ואחראים לנעשה בעולם. אנחנו בני אברהם, שנצטווה "הַתְּהַלֵּךְ לְפָנָי" - ככרוז ההולך לפני המלך, ומכין את המקום לבואו. אנחנו מתקנים את העוני על ידי צדקה שאנו נותנים, ומתקנים את מום הערלה על ידי מילה. כל ענייננו הוא "לתקן עולם במלכות ש-די". ולכך קבלנו תרי"ג מצוות. המחאה של אברהם - "חַלְלָה לְךָ", כמו זו של משה - "מִחֲנִי נָא מִסַּפְרְךָ", גם היא בגדר תיקון עולם. מכיוון שאברהם רואה, שעומד

להתרחש דבר, שלפי מבטו מחלל את שם ה' בעולם - צדיק נספה עם רשע, (וכן אצל משה - עם ישראל בסכנת השמדה) - הרי תפקידו, כשותפו של הקב"ה בתיקון עולם, הוא למנוע את הדבר הזה. כשם שלגבי צרות אחרות שמביא הקב"ה על העולם תפקידו של אברהם הוא לתקן את מה שלפי דעתו האנושית נראה קלקול, ולא להניח לדברים להישאר במצבם, למרות הידיעה שהכל הוא מעשה ה', כן גם הדבר הזה. זהו התפקיד המוטל עליו על ידי ה'. שיהיה איכפת לו, ויתקן על ידי מעשה, או גם על ידי תפילה וצעקה. פעולת התיקון הזאת אין לה מקום, כמוכן, אלא בשעה שהדברים ניתנים לתיקון. לפני חורבן סדום, אברהם רשאי וגם חייב להיאבק. והוא אכן נאבק. אבל אחרי שהדבר כבר נעשה - כשאין מה לתקן - כאן צריך לקבל את מעשה ה' כפי שהוא. שהרי אין אדם מתיימר לדעת יותר מה', מה טוב באמת. במסגרת פעולתו - יתקן כפי הבנתו. אבל במקום שאי אפשר לתקן, יעבור מן הפעילות אל האמונה. וכאן יאמר - "פֶּלְאֵי אַרְחוֹת ה' חֲסֵד וְאֱמֶת!"

שבת חישרה

שבת חברון

3 סעודות מפוארות כיד מלך באוהל חב"ד חברון

בתשלום מסובסד 99 ש"ח (מחיר מלא 380 ש"ח)

שימו לב להסדרי האירוח:

אורחים מגיל 18 ומעלה מוזמנים לאירוח הציבורי (בתשלום, ההרשמה חובה): לינה בבתי הספר, ארוחות מלאות בחדרי האוכל.

ניתן להקים אוהלים ולמקם קרונועים בגנים ובחניונים בחברון (אין צורך להרשם).

בני-נוער בקבוצות מאורגנות בלבד בליווי מורים או אחראים מוזמנים לפנות למטה האירוח.

הסעות בתשלום מירושלים, בניני האומה, בשעה 13:30. הרשמה מראש חובה לאור ניסיון העבר, כדי למנוע חילול שבת, אנו ממליצים ומבקשים מהציבור להקדים להגיע כבר בשעות הבוקר ולא יאוחר מהשעה 13:30

השנה חוזר כניסת רכבים וקראונים לחברון עד יום חמישי בלילה, לאחר פריקת הרכב, יש להתנות את הרכב בחניונים בקרית ארבע.

שירות הסעות חינם מחניון הרכבים הפרטיים בקרית ארבע למערת המכפלה ולישיבו היהודי בחברון ביום שישי 9:00-15:00

לאור ניסיון העבר, מומלץ להקדים, ברוכים הבאים!

עם ישראל אוהב את שורשיו
עם ישראל אוהב את חברון
כולנו עולים להזדהות, לתמוך, להכיר
ולהיות שותפים במשימה הגדולה של
בניין עיר האבות והאמהות!

במהלך השבת יתקיימו שיעורים,
הרצאות ודיונים

כ"ד-כ"ה חשוון 2011-3

בתכנית
 תפילות ברוב עם **החזן דב הלר** וחזנים נוספים, קבלת שבת בנוסח קרליבך, עונג שבת ומפגשים עם **רבנים, שרים, חכ"ם ואישי ציבור**, סיורים באתרי חברון, **התועדות חסידיית באוהל חב"ד חברון עם רבני חב"ד**, הרצאות מרתקות ועוד.

כניסה מיוחדת למערת עתניאל בן קנז.
מערת המכפלה פתוחה כולה ליהודים, כולל אולם יצחק!

להרשמה בקלות (חובה) www.2hebron.co.il
 בין השעות 17:00-9:00 מטה אירוח 9965333 - 02 שלוחה 3

האירוע בסיוע
המשדור לשרותי דת

Hebron Fund | היישוב היהודי בחברון | חב"ד חברון | מנהלת מערת המכפלה | קרן מורשת מערת המכפלה | התנועה הדתית קרית ארבע - חברון | ועדה מוניציפלית חברון | הכנסת אורחים חברון

לזכות חיים צבי בן שולמית

ש שחר ■ אסיף ירדש

צילום: משה מילר/ליקום

היאחזות הנחל גלגל, נובמבר 1971

מראיין: אבינדב יתקון

מי לא מכיר את קיבוץ גלגל בבקעת הירדן? הלא זה המקום הזה שממנו משדרים את מעלות החום הכי גבוהות בארץ. בכל פעם שהקיץ מכה ללא רחמים, טורחים לנחם אותנו, שבגלגל נמדדו 50 מעלות חום בצל או משהו כזה. אנחנו נפגשים במקום הירוק הזה שנראה כמי שמתח את פניו לקראת קבלת פנים חגיגית. הדשאים והעצים, אפילו שלטי ההכונה להתמצאות במשק (שבלעדיהם קיבוץ איננו קיבוץ, כנראה) נראים ממוקדים ומצוחצחים.

נגיעים לגלגל

חבורת הוותיקים שלנו מתקבצת לספר את סיפורה, שמתחיל עוד לפני ראשיתו של קיבוץ גלגל. היאחזות נחל גלגל הוקמה בינואר 1970, ובמאי 1973 עלתה על הקרקע בערך בשום מקום, כשמשכיבה היה בערך שום דבר. אך בעבור בני גרעיני הנחל שהקימו את גלגל, נח'לאים שהיו ברובם מתנועת 'המחנות העולים', גלגל הייתה המקום הנפלא ביותר בעולם.

"ב-1975 הגעתי לגלגל לבקר את אחותי, מספר אהרלה בן צבי. "הגעתי מביתי בפתח תקווה, ולאחר שלוש שעות נסיעה ירדתי בצומת גלגל". אהרלה הביט סביבו, ובהתחלה ראה רק מדבר. "והנה אני רואה נקודה ירוקה ברקע; הלכתי לשם, והגעתי לנווה-מדבר שכולו ירק ומדשאות. המקום מצא חן בעיני מיד". אהרלה, אז בן 17, החליט בזה הרגע שהוא את התיכון גמר, ונשאר לעבוד בקיבוץ עד לגיוס. "כולם היו 3 שנים מעליי, והיו מבוססים שיש איזה בחור צעיר שהגיע לעזור להם בעבודה. קיבלתי חדר, וקדימה לעבודה!". אחותו של אהרלה התגוררה בקיבוץ עם בעלה, חייל בודד מארה"ב. היא הכירה אותו כשהיא הייתה חיילת בהיאחזות נערן כאשר הכיש אותה נחש, והוא היה זה שהגיע לטפל בה. "החתונה שלהם הייתה החתונה הרביעית בקיבוץ", מספר אהרלה, "וגיסי היה מרכז המטע הראשון שנטע את הכרם ואת התמרים הראשונים של הקיבוץ". הקרבה המשפחתית הזאת סיפקה לאהרלה שפע עבודה בעקירת חוטרי דקלים במטעי קיבוץ שלוחות. "בצבא התגייסתי לנחל, ובחרתי כמובן להגיע לקיבוץ גלגל", אומר אהרלה, "לימים אחותי ובעלה עזבו את הקיבוץ, אבל אני נשארתי".

אברום חיים הגיע לגלגל רק לשבוע. זה היה בשנת 79, ומאז הוא כאן. "הגעתי מעין חרוד מאוחד", מספר אברום, "עין חרוד היה הקיבוץ המאמץ של גלגל, ואנחנו, הצעירים, נשלחנו גלגל כדי לתת חיזוק. בכלל רציתי לעשות שנת שירות בגולן, והגעתי לגלגל די שלא ברצוני. אמרתי: 'טוב, אבוא לשבוע'". אברום נחת בקיבוץ עם תיק קטנטן תלוי על הכתף. "אפילו תחתונים החלפה לך הבאתי", הוא מתוודה. "אבל היה הפחל כל כך שמח... רוב החברה היו רוקים, הייתה תרבות מצוינת ואווירה שמחה שלא הכרתי בקיבוצים הוותיקים, אז אמרתי:

למרכז, ותראו שנמלא אותה בחניכים'. וזה הפך למסורת: הטילויות היו יוצאות לירושלים, לקריות ולבאר שבע, אוספות חברה, וכמעט תמיד מגיעות לגלגל מלאות".

המקום הכי הכי כשהחברה מדברים על ימיהם בגלגל בשנים הראשונות, העיניים נוצצות כל כך, עד שאתה משתכנע מיד שמהו מופלא כמו זה, לא היה ולא יהיה. "קשה להסביר איזו אווירה הייתה פה", אומר בני צדוק, "ועד כמה גלגל היה מקום שמשך אליו את הדברים הכי טובים. בסופי השבוע היו חגיגות שכל אומני הקלאסיקה הישראלית הגיעו אליהם: ריטה התחילה את הקריירה שלה אצלנו, אריק איינשטיין, אריאל זילבר, שלמה ארצי, כולם התחילו במסיבות של גלגל. שלמה ארצי סיפר פעם על הבמה בגלגל, שזו הפעם הראשונה שהוא מתגנב להופעה של עצמו... מתברר שהוא הגיע לשער הקיבוץ, והוא היה סגור - כנראה השומר הלך לעשות איזה סיבוב - אז בלית ברירה שלמה ארצי קפץ מעל השער, ופתח אותו מבפנים...". החברים נזכרים בשלט שהיה קבוע על השער: "שומר בוא מהר, פן אקפוץ מעל הגדר". אך למרות הופעות האמנים, בקיבוץ לא ויתרו על תרבות עצמית עשירה. "בכל ערב שבת היה משהו אחר", ממשיך בני, "מסיבה, הרצאה או הופעה. גם בחתונות היינו מפיקים משהו מדהים. לאחר החופה הרבנית היינו עורכים חופה קיבוצית בבריכה, עם ריקוד, שייט אבובים ורפסודות בבריכה וכתובה קיבוצית 'אדומה'. גלגל היה קיבוץ לדוגמה".

העולם שיין לצעירים לאחר הצבא, כשהצטרפו אהרלה, בני, אבי, אברום ויעל לקיבוץ, הם נקלטו מיד לעשייה המדהימה, שהייתה בה מסירות רבה למקום. "היום התחיל ב-4 בבוקר במוסך", מספר אברום, "שם היינו שותים כוס תה עם פתי-בר, ויוצאים ליום עבודה עד 6 בערב. זו הייתה עבודה מצאת החמה עד צאת הנשמה. כשהיינו חוזרים בסוף היום, היינו פשוט נרדמים עד הבוקר. היו שמרוב עייפות נפלו לשנ"צ, והתעוררו בערב. הם ראו שחשוק, וחשבו שעכשיו לפנות בוקר, ופתאום היית רואה אותם רצים למוסך בבגדי עבודה לכוס התה והפתי-בר...".

אך יותר מההתמסרות לעבודה, שתי התכונות שאפיינו את החיים בקיבוץ היו האחריות והעוצמה שהתלוו לה. "השתחררתי מהצבא, וכבר די מהר ניהלתי 600 דונם תירס, בלי כל

טוב נו, שאשר פה עוד קצת...".
יעל ונטורה הגיעה לגלגל כחיילת בשנת 80 עם גרעין נחל שבא לחיזוק הקיבוץ - גרעין 'אָהֶל גלגל'. (אָהֶל, אגב, זהו שמו של צמח מדברי). "זה היה הגרעין הכי גדול שנשאר בגלגל אחרי הצבא", אומרת יעל, שגם היא פתח תקוואית במקור וחניכת 'המחנות העולים'. "האמת, כשהגעתי לכאן בפעם הראשונה, נתתי לעצמי גג שעה להישאר פה", אומרת יעל, "אבל בינתיים אני פה כמעט 40 שנה. נכון שאומרים שזה המקום הכי חם בישראל, אבל אני אוהבת אותו כמו שהוא. למעשה, אחרי חודש של מגורים במבני הבטונדות של הבנות כבר היה לי ברור שזה הבית שלי, ומי שמתאהב במקום - נשאר. וזו בחירה שאני בוחרת כל יום מחדש".
אבי שמאע הגיע גם הוא עם גרעין 'אהל גלגל' בשנת 80. הוא גדל בירושלים, וגם הוא היה חניך ב'מחנות העולים'. אבי מסביר איך החינוך בתנועת 'המחנות העולים' קשר את לב החניכים לגלגל: "התחלנו את הפעילות בתנועת הנוער בכיתה ז', ובמשך השנים התגבשנו בתוך התנועה. עד כיתה י"ב הייתי בתנועה, ולא חשבת על שום דבר אחר אלא על התיישבות. כל הזמן נבנה בנו המסר שאנחנו חייבים להגשים, וכשהגענו לגרעין הנחל בצבא, כבר היינו כמו פרי שהשביל". לאבי לא היה ספק לגבי הבחירה: "יכולנו להגיע לקיבוץ לוחמי הגטאות למשל, אבל רצינו משהו חדש, ולגלגל כבר היינו קשורים בטירוף: כתיכונים, כמעט בכל יום שיש אנחנו הירושלמים היינו באים לכאן, ישנים במקלטים של הקיבוץ על מיטות ברזל, ובשבילנו זה היה מלון חמישה כוכבים. הכול היה שונה, בתולי, תמים, טהור. הכול התבסס על העשייה העצמית של החברים ושל התושבים, ולא היה דבר כזה שאין יום שיש מושקע: ארוחת ערב, פעילות תרבותית, תחושת שליוחות ויחד".

בני צדוק גדל בהרצליה, וגם הוא התחנך ב'מחנות העולים', וחלם על גלגל בשנות בחרותו. "הגעתי לביקור ב-79, והתגייסתי ב-80, אבל כבר מכיתה י"א הרגשתי שזה 'המקום', הבית שלי. חלק מהקומונרים שלנו בתנועת הנוער הגיעו מקיבוץ גלגל, והרגשנו שייכות כבר בביקורים במקום במהלך התיכון. לא רק מדרכים שלחו לנו מגלגל, אלא גם פירות מהמשק וטילויות, שהיו מגיעות בכל סוף שבוע כדי לאסוף חניכים שהיו בקיבוץ".
"עשיתי הרבה עבודת שטח", אומר אהרלה בן צבי, "אמרנו לתנועה הקיבוצית: 'תשלחו טיולית

צילום: משה מילרן/ל"ח

רכב אספקה מגיע להיאחזות הנח"ל בגלגל, 1971

הנכדים", אומר בני צדוק, "זה חלום". "החלום שלי לעתיד הוא ששלוש הבנות שלי יבואו לגלגל, ויבנו פה את ביתן", אומר אהרלה בן צבי, "ונכון להיום רק אחת גרה פה". "הרבה פעמים אנחנו נזכרים ומדברים על מה שהיה", אומרת יעל ונטורה, "בחג השבועות האחרון היה מדהים לראות את המצעד הקבוע של הילדים בחולצות הלבנות ובשמלות הלבנות, שהולכים בשביל לחדר האוכל ... לראות את הקטנטנות שהולכות יד ביד עם זרים על הראש, זה מבחינתי הפרס שלי על כל השנים הללו, ודבר שהייתי רוצה שיישמר. גם טקס 'הבאת הביכורים' של התינוקות החדשים, כשמעלים את התינוקות שנולדו השנה לבמה, זה דבר כל כך יפה שחייב להמשיך. עד היום רוב הבנים מגיעים לבקר בקיבוץ דווקא בשבועות, שהוא גם יום ההולדת של הקיבוץ".

"הרגע המכונן מבחינתי, היה ללא ספק הבחירה שלי להישאר בגלגל אפילו שרוב בני המשקים עזבו", אומר אברום חיים, "והלוואי שהילדים

אני הולך, והאחר אומר, 'אני לא אשאר כאן כשמאשימים אותי שבגללי פלוני הלך'", אומר אהרלה, "וככה, 50% מהחברים עזבו לקיבוצים אחרים בכל רחבי הארץ".

"מהבחינה הדמוגרפית לא התאוששנו עד היום", אומר אבי, "וזו עדיין צלקת כואבת. המייסדים עוד באים לבקר מדי פעם בקיבוץ, ושמים לראות שהמקום

חי ומתפתח. מבחינתם זו חתיכת נוסטלגיה. מי שהיה בגלגל, עדיין קשור למקום באיזושהי צורה, לא תמיד בריאה... 35 שנה אחרי, החברה שעזבו עוד ממשיכים להיפגש מדי פעם, וגם להיעלב".

אז מה עשיתם עם השבר?

"קודם כול החלטנו להישאר, ולקחת על עצמנו את כל המשימות", אומר אבי. "היינו פנאטים, במובן הטוב של המילה", אומר בני, "רצינו להציל את המקום בכל מחיר". "יש פה מקלט שעד היום נקרא 'הצוללת', ושם היינו נפגשים לישיבות ארוכות כדי לחשוב מה לעשות, וכדי להכין את צעדינו. בסופו של דבר, זה גם היה הפתח להגשמה האישית שלנו".

הצעירים, שרובם גירדו את גיל ה-30 מלמטה, החזיקו את המקום, אבל זה לא היה קל. "ב-85' לקחתי על עצמי את עניין הקליטה, אבל היה קשה להביא משפחות", אומר אהרלה, "אנשים באו עם המשאית כדי לגור בקיבוץ, וראו משאית לוקחת אנשים החוצה. אנשים ידעו שיש משבר חברתי בגלגל, ולא התאוששנו מהבחינה הזאת. היום מתגוררים בקיבוץ כ-200 איש, אבל מתוכם רק 40 ומשהו חברים מ-30 בתי אב, חלקם משפחות חד-הוריות. למעשה, עכשיו אנחנו מתכננים להתחיל לגדול, ולקלוט חברים לחברות מלאה בקיבוץ. ההבנה היא שאם לא תהיה צמיחה דמוגרפית, לא יהיה לגלגל עתיד, גם אם המשמעות היא לוותר על חלק מה'עוגה' שלנו לטובת חברים נוספים".

החלום שלי יבוא לגור פה אתנו, לפחות אחד מהם". "הרגע הגדול מכולם היה להתחתן עם אשתי, שגם היא הייתה בת גרעין בגלגל", אומר אהרלה, "ההרגע השני היה הקמת הרפת ב-86' זה היה הרגע שנתן לנו להרגיש כמו קיבוץ אמתי, כי עד אז היה רק גד"ש, ופתאום יש בעלי חיים! וכמובן, הרגע שנולדה לי פה נכדה".

החברים נזכרים בעוד רגע מרגש: ארוחת הערב האחרונה בחדר האוכל הישן ב-85', כשכל אחד לקח את הכלים שלו, וכולם צעדו לחדר האוכל החדש. ואין אפשר שלא להזכיר את ההחלטה ההיסטורית ב-84', שזהו, מספיק עם הלינה המשותפת? "חילקנו את הדירות הקטנות כדי ליצור חדר נוסף לילדים", נזכרים החברים, "וקנינו מיטות קטנטנות שיוכלו להיכנס".

אז מבט לאחור אתם מרוצים?

"החלום שלנו הוא שגלגל לא תהיה סאגה חד פעמית, אלא יישוב חי", אומר אבי שמאע. "ההורים של גיסי הם מבוססון", מספר אהרלה בן צבי, "וכשהם באו לביקור, הם שאלו אותי למה אני נשאר פה. אמרתי להם שאני לא רוצה להיות 'עוד חלון' בעיר; שאני רוצה להשאר איזושהי 'שריטה' בעולם".

הכשרה חקלאית רצינית", מספר אהרלה, "בעונה הראשונה הצטרפתי למישהו ותיק ממני, ואחר כך - זהו, זה בידיים שלי. הרגשתי מעין אלוהים...".

גם בני צדוק לא שוכח את התחושה המדהימה של העשייה: "רק הגעתי מהצבא, ותוך כדי השל"ת נכנסתי לעבודה בכרם, וקיבלתי את הניהול לידיים. מדובר בעוצמות אדירות בידיים של אנשים צעירים שרק סיימו צבא. אני חושב שהילדים שלנו היום כלל לא מתקרבים למה שאנחנו חוונו. במנחים של היום זה בלתי נתפס". "זה היה בקנה מידה של 48', של הקמת המדינה", אומר אהרלה, "אתה זורע, משקה, מאכיל, קוצר - והכול בידיים שלנו, בעשייה שלנו - מתרבות ועד חקלאות". התנועה הקיבוצית שלחה מלווים משקים שהיו באים להתגורר בקיבוץ עם ילדיהם לתקופה מסוימת, הסוכנות היהודית העניקה אשראי, והקיבוץ פרח ושגשג.

כשיש כל כך הרבה אנרגיות ועוצמה בידיים של אנשים זה לא כל כך פשוט.

"נכון", אומר אהרלה, "זוהו בדיוק מה שהביא בסוף לפיצוץ הגדול".

המשבר והתקומה היה מתח בקיבוץ, שגרם לחיכוכים חברתיים, ובשנת 84' הם הגיעו לשיאם. "במחנות העולים" בנו אותנו בחינוך

מאוד סגפני ואידיאליסטי", מסביר אבי שמאע, "חינוך ציוני קשות, שלא מקבל מי שסוטה מהתלם. במשך הזמן נוצר מתח גדול מאוד בין חניכי המחנות העולים, שהגיעו לחיי קיבוץ כהגשמת חלום נעורים, ובין בני המשקים שנולדו בקיבוצים וגדלו בהם. אנחנו היינו מלאי אידיאולוגיה, ובני המשקים, שגדלו בתוך קיבוץ מילדות, ידעו 'לעגל פינות' ... וככה, מיד לאחר חגיגות העשור, כשהקיבוץ מנה 90 חברים ו-100 ילדים, והיה בשיא פריחתו, כל האגו שהתנפח עם השנים התפוצץ, ובתוך שנה נותרנו עם חצי ממספר החברים".

"אי אפשר היה לתפקד יותר, המקום עצר מלכת", אומר בני, "הפיצוץ היה בין הוותיקים, מייסדי הקיבוץ. אנחנו הרי הגענו באמצע הדרך, אז עשינו כמה אספות והתייעצויות, ובאנו אנחנו הצעירים עם מכתב יפה שקראנו באספה: 'שאנחנו מצפים מכם, דור הוותיקים להגיע להבנות, כי אי אפשר לתפקד כך. ואם לא תשלבנו ידדים, אנחנו ניקח את האחריות למקום'".

המכתב לא שינה את הכיוון. "אם מישהו עמד לעזוב, אז חבר שלו היה אומר 'אם הוא הולך,

צילום: משה מילרן/ל"ח

חברי הנח"ל מרכיבים חלקי ספרינקלרים בסדנה בגלגל

קציצות

נולדתי לתוך מציאות של סבתא אחת בלבד. כל השאר נפטרו 15 שנה ויותר לפני שנולדתי. את סבתא פנינה איבדתי פעמיים, בפעם הראשונה כשהייתי בת 15 והיא חלתה באלצהיימר, ובפעם השנייה כשהיא נפטרה לפני 5 שנים.

כשהייתי קטנה אהבתי גורא ללכת לסבתא בבני ברק. היא הייתה גרה ברח רבי עקיבא, וכשהייתי באה אליה אהבתי להסתכל עליה מבשלת. אני עדיין זוכרת את העיניים היפות הכחולות, והחיך על הפנים בזמן שהייתה בוחשת בסיר, טועמת, מוסיפה עוד פפריקה ועוד טיפה מלח, מגלגלת את הקציצות עם הידיים הטובות שלה, מלמדת אותי שאת הקציצות לא זורקים לסיר אלא מניחים בעדינות. התבוננתי איך היא כמעט נוגעת ברוטב הרווח כשהיא מכניסה את הקציצה, ובסוף מנערת את הסיר כדי שכל הקציצות יכנסו לרוטב. בסוף הייתה סוגרת את הסיר, צובטת אותי בלחיי ואומרת בחיך, "עכשיו צריך להמתין".

הדירה שלה הייתה בקומה האחרונה בבנין, והייתה לה מרפסת ענקית עם כיסאות נוח, שצופה על כל הרחוב החרדי הסואן. שם ישבנו, ובזמן שהסתכלתי על המולת המכוניות והאנשים, היא הייתה מוגישה לי את הקציצות עם אורז - הקציצות הכי טעימות בעולם. היה להם רוטב אדום סמיך ומתקתק, ואני זוכרת שהיא היתה שרה בזמן שדחפה לי עוד כפית.

בכל פעם שאני מכינה קציצות אני חושבת על סבתא. היא הייתה אישה עם חיים קשים, שיצרה לעצמה רגעים של אושר בכל מצב. היא נולדה בבורשה שברומניה, שרדה שואה איזמה וזוועות שאני לא יכולה אפילו לדמיין - היא סירבה לספר ואמרה שמה שהיה "שם" נשאר "שם".

היא שרדה ביחד עם אחותה, וביחד הגיעו לקפריסין שם פגשה את סבי, שהיה מבוגר ממנה ב-14 שנה, והתאהבה בו. החתונה נערכה בקפריסין. אחותה בחרה לנסוע לאמריקה, אבל סבתא אמרה שהיא רוצה לגור רק בארץ ישראל, במקום שיהודים צריכים להיות.

היא הגיעה לארץ ב-48 עם סבא, וביחד קבעו את ביתם בבני ברק. סבא עבד בתחנת קמח וסבתא גידלה את הילדים. ארבעה ילדים נולדו להם, וכשהבן הרביעי נולד, המצב הכלכלי היה קשה, ואחותה - שלא היו לה ילדים - ניסתה לשכנע את סבתי לתת לה את התינוק, כי להם יש הרבה כסף, ובאמריקה יהיו לו חיים טובים יותר, השכלה טובה, בגדים טובים וכל מה שרק יחפץ.

כשהילד היה בן 4 סבתי נכנעה למכשש השכנועים שאחותה הטיחה בה מזה שנים, ונסעה לביקור עם הילד. כעבור חודשים חזרה בלעדי.

אמי - שהייתה אז בת 10 - ואחיה, היו שבורים, וסירבו לדבר אתה תקופה ארוכה. אמי חשבה שזאת אשמתי, כי כמה חודשים לפני, בזמן ששטפה את הבית וגם שמרה על האח הקטן, הוא שפך לה את דלי המים, אז היא שמה אותו בתוך

ארון הכביסה כדי שהוא לא יסתובב לה בבית בזמן שהיא שוטפת, וכשסבתי חזרה מקניות היא כעסה עליה גורא...

הם שמרו על קשר עם האח מאמריקה, דיברו אתו רק ביידיש - כי עברית הוא לא ידע, ומה להם ולאנגלית.

אני זוכרת כילדה, שכשהדוד מאמריקה היה בא לביקור, זה היה כמו יום חג.

בבר מצווה של אחי, אותו דוד, מאיר, לא גילה לאמי שהוא בא לארץ, ושעתים לפני שבת הוא פשוט דפק בדלת ביתנו. היא צרחה כמו משוגעת, התנפלה עליו בנשיקות וחיבוקים. היה בכי גדול של התרגשות. לא הבנתי למה לו יש שם משפחה שונה משאר הדודים שלי, אבל חוץ מזה הוא היה דוד לכל דבר. הדוד השווה מאמריקה, שמביא מתנות שוות שאין בארץ.

את דודה של אמי אף פעם לא פגשתי. מסיפורים שמעתי רק שהיא הייתה אישה קשה, אבל אהבה את מאיר והקדישה לו את כל חייה.

הוא קרא לדודה מאמי, ולסבתא שלי היה קורא אמא. הפגישות שלהם - מהעיניים שלי - היו מאופיינות בהתרגשות רבה מצד סבתא, וניכור מצד מאיר. לדעתי הוא לא סלח לה מעולם, וגם היא לא סלחה לעצמה עד יום מותה.

כשהייתי בת 16 למדתי במגמת תקשורת, וניסיתי לעשות סרט דוקומנטרי על כל הסיפור, אבל סבתא, מאיר, אמי ודודי - לא הסכימו לשתף פעולה. הפצע עדיין דימם.

לאחר שנתנה את מאיר לאחותה, סבתי מצאה עבודה בתור הטבחית של ישיבת סלובודקה, שם האכילה מאות בחורים רעבים. היא הייתה בשלנית מצינת והייתה לה חכמת חיים. בפעמים שאוכל היה במשורה, היא למדה איך להוסיף תפוחי אדמה והרבה בצל ליעסה של הקציצות, כי בשר היה יקר, ואיך להוסיף קורנפלור לרוטב כדי להשתמש בפחות רסק עגבניות. כרוב שהיה כבר "עייף" הפך לכרוב ממולא נהדר, ושאריות לא היו הולכות לפח אלא הופכות לאוכל אחר וטעים.

רצה הגורל וגם אני היום בתפקיד של מבשלת, מכינה כל יום אוכל לילדים רכים באהבה ובחיך כמוה. ביום של הקציצות היא תמיד עולה לנגד עיניי. בזמן גלגול הקציצות, מלאכה שלוקחת כחצי שעה במטבח מוסדי, אני חושבת עליה. יש לנו ידיים דומות, וגם באופי אני רואה קווים מקבילים. חושבת על כמה החיים שלה היו לא קלים, וכמה היא הייתה אישה חזקה וטובת לב, אף פעם לא ראיתי אותה כועסת או מרימה את הקול. אני מצטערת גורא שכל הזכרונות שיש לי ממנה הם בעיניים של ילדה, כי האלצהיימר היא מחלה נוראית שמוחקת את האדם לאט לאט. כמה הייתי נותנת בשביל לשבת איתה היום לכוס קפה, לדבר איתה ולהחליף איתה מתכונים. כי לטעם של הקציצות שלה לא הצלחתי אף פעם להגיע.

קציצות שלבי:
אצי קולו שלבי 1600
1 בצל קצוץ
1 קישוא מגורר
2 ביני סוג
אצי כוס פינורו לאם
כפית מלח
1 ביצה
כל פפריקה
אצי כפית כהונה
מלח וזרעים זרעים לך אויסו אידיה
ונתנים אויסו אנו. בינתיים מכינים
כוס אדום מתקן לזרעים נתנים אלו:
כוס:
אלי כוס סמן
2 כוס קצנולא 200 גרם
כל פפריקה
כל מלח
2 כפית סוכר
2 כפית זרעים קורנפלו
3 כוסות מים
ממתיים סיר עם המלח, מים את
הריסק וזולטים מהיר.
מוסיפים את הסוכר, המלח והפפריקה,
וזולטים לך להמלח נפל כוס. ואת
מוסיפים ונך כבי בויטה את המים.
נתנים אזה ארגומ.
כפית נכרד מים את הקורנפלו
ומוסיפים או אצי כוס מים וזולטים
מהיר כבי ללא יהיו זולטים.
כשהכוסות רותג מוסיפים את הקורנפלו
עם המים ואת זולטים. כשהכוסות רותג
לז מוסיפים את הקציצות. מלחים
את הסיור, מניחים את האל ונתנים
אומפיל אצי אלו - 45 דקות.
במאנון.

מה יקרה

ראשון | 3 בנובמבר

יהודה פוליקר במעלה אדומים / כ"ה בחשוון 3 בנובמבר

יהודה פוליקר, מגדולי האומנים בישראל, במופע להיטים משובח, המשלב בין גיטרות ובוזוקי, מקצבים יוניים-ים תיכוניים ולהיטי רוק. במופע מבצע פוליקר את להיטיו הגדולים מכל הרפרטואר העצום שלו. בהיכל התרבות בשעה 21:00. לפרטים ורכישת כרטיסים: 02-5444100

אהוד בנאי באמפי אבנת / כ"ב בחשוון 31 באוקטובר

במופע אהוד בנאי מסובב את מפתח הלב ומזמין את הקהל שמלווה אותו כבר שנים להיכנס ולהתחיל בדיאלוג. זו הזדמנות נדירה לפגוש מחדש שירים שהתחבאו להם במהלך השנים, לצד השירים המוכרים והאהובים. מחיר במכירה מוקדמת: 50 ₪. לפרטים ורכישה: 02-9945020

סיוור בעקבות בני ישראל ביריחו / כ"ב בחשוון 31 באוקטובר

יחד עם הרב ד"ר יואל בן נון נצפה ממושב ארגמן על הרי הגלעד, על פתחת נחל יבוק, ועל מעברות הירדן. בקצה החממות מדרום לארגמן נצא להליכה קצרה אל מתחם כף הרגל. הסבר מפורט יותר על משמעות הממצא ניתן בנסיעה (הממוזגת) לאלון מורה, דרך מעלה אפרים. מחיר: 210 ₪. בין השעות 8:00 - 18:30. לפרטים והרשמה: 02-9935133

יוצאים למייל עם מסלוליוש

לאור הביקוש הרב ל'מעיינוש' - מדריך למטייל במעיינות יהודה, שומרון ובקעת הירדן, מוציאה מועצת יש"ע, יחד עם תנועת 'אמנה' ובית ספר שדה עפרה, ספר חדש - 'מסלוליוש' - מדריך מסלולים באזור.

לאחר חודשים רבים של הכנה ודקדוק אנו עומדים בימים אלה לקראת הדפסת המהדורה הראשונה של המדריך. מדריך זה, יחד עם 'מעיינוש' - מדריך המעיינות, הם כלי בידינו של המטייל בדרכו לחקור את פינות החמד באזור מרהיב זה.

מומלץ לצאת לטייל איתם יחד עם המדריך החשוב ביותר של האזור - התנ"ך.

רכישת שני מדריכי הטיולים זמינה כעת באתר

www.yeshaclick.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

אמבולנס שומרוני בטקס מרשים נחנך השבוע אמבולנס חדש אשר ייפעל במועצה האזורית שומרון. האמבולנס, נתרם על ידי משפחות **גויכברג ופיסקון** לזכר הרב רזיאל שבח הי"ד, מתנדב מד"א שנרצח לפני מספר חודשים בפיגוע בדרכו לביתו בחוות גלעד ולזכר טליה מזרחי עמדי ז"ל. הטקס התקיים בנוכחות ראש מועצה אזורית שומרון **יוסי דגן**, קב"ט מועצת יש"ע **שלמה וקנין** ובכירי מד"א בהם: סמנכ"ל המבצעים **גיל מוסקוביץ**, מנהל המחלקה הבינלאומית **יוני יוגודובסקי**, מנהל מרחב ירושלים **שלמה פטרוב**, ובנוכחות בני המשפחות והתורמים. סמנכ"ל המבצעים של מד"א **גיל מוסקוביץ** איחל לנוכחים כי האמבולנס ישמש רק ללידות ולשמחות והוסיף: "אנחנו מתרגשים להוסיף את האמבולנס הזה לצי של מתנדבים רבים בשומרון". קב"ט מועצת יש"ע **שלמה וקנין**: "הרב רזיאל הי"ד היה איש הרפואה היחיד בחוות גלעד שהיה מוכשר לנהוג באמבולנס, ואני שמח שבזכות תרומת האמבולנס החדש מתנדבים נוספים תגייסו לעבור את הקורס ולהיות כשירים לתת מענה ליישוב חוות גלעד ולציר שבין קדומים ליצרה".

עם הרגליים בקרקע הישיבה החקלאית-תורנית 'רגבים' נחנכה השבוע במצפה דני שבחבל בנימין. הישיבה נותנת מענה לנוער שרוצה לממש את עצמו בעבודת האדמה בשעות הבוקר ובלמודי בגרות בשעות אחר הצהריים. כ-16 נערים התחילו את השנה במסיק זיתים ובהמשך, עם חילופי עונות השנה, יעבוד הנוער במסגרות חקלאיות שונות בשיתוף פעולה עם חקלאי בנימין והמנהל לחינוך התיישבותי במשרד החינוך. במהלך טקס פתיחת השנה אמר מנהל עמותת "רוח הגולן" **גבריאל חמו** שמפעילה את תכנית 'רגבים' בארץ: "אנו גאים להיות שותפים יחד עם מועצה אזורית בנימין בהקמת ישיבה חקלאית במצפה דני. הקשר בין יהודה ושומרון לרמת הגולן, שני אזורי התיישבות בארץ ישראל הוא ברור. היה אך טבעי שנעשה משהו משותף יחד".

סגנית שר החוץ **ציפי חוטובלי** ציינה כי "ראש הממשלה נתניהו אמר אתמול שבכוונתנו לבצע את פינוי חאן אל אחמר. אנחנו תומכים בהחלטה שלו ומבקשים ממנו: תעמוד במילה שלך, בצע את הפינוי בהקדם. עם הקהילה הבינלאומית אנחנו נסדרר כי יש כאן אירוע מובהק של הפרת שלטון החוק". מי"מ מנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני** אמר: "לחאן אל-אחמר יש את כל האישורים הנדרשים על מנת להעבירם למקום אחר - יש צווי הריסה, בג"ץ אישר את זה, הממשלה החליטה. אם לא נהרוס את זה מיד, זה ייתן רוח גבית לכל ההשתלטויות הפלסטיניות האחרות". מאוחר יותר, בזמן ההצבעות בכנסת, סייר במקום חי"כ **בצלאל סמוטריץ'** שאמר כי: "חאן אל אחמר הפך למבחן לריבונות וליכולת העמידה של מדינת ישראל על האינטרסים החשובים לה מול לחץ בינלאומי צבוע ומגמתני".

הגרורטאלי מוזנק מסע הגרורטאלי הוזנק השבוע לשלושה ימים של אתגר וחוויה ברחבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. את המסע, שהוזנק מקדומים, החלו כ-20 קבוצות אשר נוהגות בכלי רכב אשר עלותם אינה עולה על 3,500 ש"ח. המרוץ עתיד להסתיים ביום חמישי למרגלות מערת המכפלה בטקס רב רושם עם בני המשפחות והחברים. מועצת יש"ע סייעה למפיקי הגרורטאלי בארגון המסע וקב"ט המועצה **שלמה וקנין** תיאם את המסלול עם פיקוד מרכז וקציני ההגמ"ר בפיקוד ובאגדה רס"ן **אליצור טרבליס** וסא"ל **שמעון שטרית**. יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** הזניק את המרוץ ואמר: "ברוכים הבאים ליהודה, שומרון ובקעת הירדן. אני מאחל לכם מסע מונה, מרתק ומאתגר בארץ התנ"ך. ההתיישבות הראשונה הייתה במערת המכפלה בשנת 1968, ולאחר מכן המשיכה כאן בקדומים. אתם עושים את המסלול ההפוך ותזכו לראות בדרך את כל מה שעשינו כאן בחמישים השנים האחרונות".

עוקפים מלמעלה בפגישה שהתקיימה השבוע בין יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצה מקומית קדומים **חננאל דורני** עם מנכ"ל נתיבי ישראל **ניסים פרץ** נערכה סקירה על מצב תכנון וביצוע כבישים חדשים ושדרוגי כבישים באזור יהודה, שומרון ובקעת הירדן. במהלך הישיבה סוכם על התחלת העבודה לשדרוג כביש 55 ונסמך כי הסתיים התכנון על המקטע הראשון, מצומת נווה ימין ועד הפניה לצופים. קיים תקציב זמין לביצוע למקטע זה בסך של 250 מיליון ש"ח וחברת נתיבי ישראל נערכת לקראת מכרז שיצא בשנת 2019. עוד דווח כי עובדים במרץ על השלמת תכנון המקטע הנוסף עד כביש 60, כאשר תואי הכביש החדש יעקוף את הכפר אל-פונדוק ממזרח בכביש חדש, לנוחות הנוסעים בכביש ותושבי הכפר. יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**: "אני מודה לראש הממשלה ולשר התחבורה אשר הבינו את החשיבות של המהלך הזה ולשותפינו לדרך מנכ"ל נת"ל ניסים פרץ וקמ"ט תחבורה במנהל האזרחי ישראל אפריאט אשר גמרו אומר לקדם את תשתיות הכבישים באזור ויכר כי הם מקדמים זאת באופן מקצועי ונמרץ. אני מקווה כי בתוך שנים בודדות נוכל לנסוע בכביש חדש רחבובטחיות". בתוך כך, ראש הממשלה **בנימין נתניהו** ושר התחבורה **ישראל כץ** החליטו השבוע להוסיף 70 מיליון שקלים לתקציבו של "כביש לבי יהודה" - עוקף אל ערוב, במטרה לאפשר הקמת כביש דו מסלולי-דו נתיבי, לבטיחותם ורווחתם של תושבי האזור ובכללם גוש עציון, קרית ארבע חברון והר חברון. אנו מצפים למכרז שיצא בשנה הקרובה.

לא מרפים סגנית שר החוץ **ציפי חוטובלי** וחי"כ **יהודה גליק**, סיירו השבוע עם **נתן אנגלסמן** מהמטה הלאומי בליכוד במאחז הבלתי חוקי חאן אל-אחמר, בהדרכת תנועת רגבים שהובילה את המאבק המשפטי בבג"ץ מזה כעשור, יחד עם **יגאל דילמוני** ממועצת יש"ע.

עורך: אלנתן זכריה **פרוסם מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, הלל מאיר, עמית כהן עמותת רוח הגולן, משה מילנר/לע"מ
הפקה: יש שחר הפקות בע"מ
לתגובות: Lishka@myesha.org.il • אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת יש"ע
 ביהודה ושומרון וחבל עזה רמת הגולן 55, ירושלים
 מועצת היישובים היהודיים טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il